

Yarından Haberler

Nureddin Yıldız'ın 29.10.2017 tarihli (304.) Hayat Rehberi dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Allah'ın elçisi Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem, İslam dinini öğretmek için gelmiş bir peygamberdir. Dünyaya teşrif ettiği günden itibaren Rabbine kavuştuğu güne kadar dünyada bu maksatla bulunmuştur. Görevini de en iyi şekilde yaptığına Allah şahit olmuş, dünyadan böyle ayrılmıştır.

Biz onun yirmi üç yıllık peygamberlik döneminde yaptıklarına baktığımızda tam anlamıyla İslam öğretti, Müslüman yetiştirdi diyoruz. Ancak 'İslam öğretti' demek, bize Kur'an okumaktan namaz kılmaya ve oruç tutmaya kadar benzeri emirleri öğrettiğini söylemekle sınırlı değildir. Peygamber aleyhisselamın öğrettiği ve miras olarak bıraktığı konuları üç başlık altında ele alabiliriz.

Bunların birincisi hepimizin tahmin ettiği gibi namazından haccına kadar dinin ne olduğunu ve nasıl yaşanacağını öğrettiğidir. İkincisi, öldükten sonraki ahiret hayatıdır. Din, ahiret için ve ahirette karşılığı bulunmak üzere yaşanır. Resûlullah aleyhisselam Efendimiz'in öğretmenliğinin üçüncü başlığı, kendisinden sonra kıyamete kadar olacak gelişmelerdir. İslam'ın ve Müslüman'ın geleceğinden haberler bu başlık altındadır.

Fakat Resûlullah aleyhisselatu vesselam, iki bin yirmi üç yılında ne olacağını haber vermiş değildir. Çünkü kâinatın ve bütün zamanların peygamberi olduğundan, milimetrik ve matematiksel ölçüler ondan alınmaz. Bu onun konumunu küçültür ve azametini daraltırdı. Çok daha kapsamlı, kâinat çaplı ve bütün zamanları ihtiva eden ölçüler kullanır. Ümmetinin, Allah'ın dünya hayatına son vereceği güne kadar olan serüveninden söz etmiştir ama bunu genel hatlarıyla konuşmuştur ki sözleri bir zamana-mekâna daraltılmasın. Kendisinden sonraki sürecin, kıyamete yaklaşmak açısından bir geri sayım dönemi olduğunu ve artık yeni dönem olan ahirete hazırlığı içerdiğini söyleyerek dünyadan ayrılmıştır.

Öyleyse bizler hacca giderken Arafat vakfesi yaparak haccımızı gerçekleştirmeyi Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemden öğrendiğimiz ve buna Müslümanlık dediğimiz gibi, İslam'ın karşılaşması muhtemel sahneleri de Müslümanlar olarak yine Resûlullah aleyhisselamdan öğrenmek mecburiyetindeyiz.

Günümüzde dünya Müslümanları olarak ölüm ve işkencenin bin bir çeşidinin tattırıldığı bir dönemi yaşamaktayız. Sanki Müslüman, zulüm görmek için yaratılmıştır gibi bir sahne... Üstelik kimin kime, niye zulmettiğinin bilinmediği bir kaos hâli... Adeta bir deprem enkazı altında gibiyiz. Yeni nesillerin genç erkekleri ve kadınlarının, "İslam böyleyse..." deyip Müslüman olmaktan çekineceklerinden korkmaya başladık. Çocuklarımızın İslam'ı kötü bir şey olarak görmesinden endişeleniyoruz.

Küfür ve İblis'in yârânları Müslüman'ı Müslüman'a kırdırma yöntemiyle dininden bezmiş insan hâline getirmeyi amaçlamakta, İslam'ın geleceğini karartmaktadırlar. Bunun suçlusu İblis'tir, küfürdür, Müslüman'ın tembelliğidir... suçluyu o kadar da aramaya gerek yoktur. Ya da başka bir deyişle şu anda suçlu aramayı bir kenara bırakıp Resûlullah aleyhisselam Efendimiz'in bize bugünleri tanıtmadan mı dünyadan gittiğini sormalıyız. Cevap şudur: Resûlullah aleyhisselam, adeta akşam haberlerinde bir yayını izler gibi kesinlikte, ümmetinin gelecekte yaşayacaklarını görmüş ve ümmetine bir rapor ile çözüm teklifleri bırakarak gitmiştir.

Yarının haberlerini Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemden dinlemeliyiz. Bize dün namaz, abdest, ahiret, cennet-cehennem öğreten anne-babamız ve öğretmenlerimiz bu dünyada mümini bekleyen gelecek haberlerinden de parçalar öğretselerdi -keramete ihtiyaç duymaksızın- şimdi yaşamakta olduğumuz fitnelere çok daha hazırlıklı olacaktık. Hiçbir kazancımız olmasa en azından zihnen

çökmemiş bir neslimiz olacaktı. Hâlbuki şimdiki gibi siyasî iktidara sahip de olsak çökmüş bir psikolojiyi benimseyerek yaşamamız, yarına dünden hazır olmamanın sorunudur. **Bugünün anne-babaları, vakıf sorumluları ve Müslümanlık adına heyecan taşıyanları yarınki nesle Resûlullah aleyhisselamın yarına dair haberlerini iletmezler, Müslümanlığı sadece oruç tutmak ve Allah dostlarına ait menkıbeleri dinlemek olarak lanse ederlerse, çok geçmeden insanlar kendini bile kurtaramayan ve Müslüman'ına hayrı görülmeyen İslam'a güvenlerini kaybedeceklerdir. Bunun kıvılcımları Batı toplumlarından önce Anadolu'da görülmeye başlanmıştır.**

Yarınki neslin İslam'a, Allah'ın azametini ve kudretine, kâinata Rabbimizin planlarına dair gerçekleri hafif görmeye kalkmasının sorumlusu, Resûlullah aleyhisselam yaşanacak din, gidilecek ahiret ve müstakbel haberleri verdiği hâlde bunları doğru şekilde aktaramayanlar olacaktır. Bundan Allah'a sığırız.

Bizim durumumuz tatlı bir biber yiyeceğini zannederek çok acı biberi ağzına götüren ve tadını aldıktan sonra da ne yapacağını bilemeyen birinin durumuna benzemektedir. Hâlbuki Resûlullah aleyhisselamın yarına dair haberlerini dinleseydik ve bilseydik gidip parasıyla acı biber alan ve tadacağı acılıktan lezzet duyan birinin durumunda olurduk. Geçmiştekilerin tatlı menkıbeleri, sadece sözelimi Mekke'de hacı ve ahirete gidince ne yapılacağını anlatan ama ikisinin arasındaki 'yarına dair' haberlerin ne olduğu merak edilmeyen peygamberin boş verilmiş haberleri, yaşanacaklarla ilgili geniş bilgiler vermektedir.

Müslim'in 186. hadis-i şerifinde Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, günümüzün sürekli karamsarlığa sürükleyen ve her yanı darmadağın edilmiş İslam dünyasından bunalan Müslüman'ına yeni bir şeyle karşılaşmadığını bildirmektedir: "Aman ha, acele edin. Yapacağınızı yapın. Gece karanlığı gibi fitneli günler gelecektir, hazır olun. O fitneli günlerde insanlar sabah evlerinden mümin olarak çıkıp akşam kâfir olarak dönebilecekler, akşam evine mümin olarak girdiği hâlde sabah kâfir olarak çıkabilecektir."

Bunu söyledikten sonra da ona can veren ashabının gözüne bakarak şöyle devam etmiş: "O günlerde insanlar beş kuruş etmeyecek şeyler için dinlerini satabileceklerdir."

Efendimiz aleyhisselam bu cümleleri, Mekke'yi fethedip muzaffer bir komutan olarak girdiği, gönderdiği gençlerin şehir şehir fetihler gerçekleştirdiği bir zamanda dile getirmiştir. Hâlbuki öyle bir zamanda söylemesi beklenen çok daha parlak bir gelecek, rahat bir zaman vaadiydi belki. Gelin görün ki öyle bir zamanda bile rahatlıklar ve kolaylıklarla dolu bir gelecek tasarımı çizilmemiştir. Böyle bir tasarım anca şimdi bol keseden vaatlerde bulunarak sadece etrafından insanlar dağılmasını diye cennet gibi bir dünya (ve hemen ardından otomatik geliveren cennet) vaadi sunanların işidir... Efendimiz aleyhisselamın vaadine bakınca gördüğümüz; İslam'ın sığına sığına sonunda Medine'de hapis kalacağı, cihadın unutulma unutulma sonunda Kudüs eteklerinde yaşatılacağıdır.

Cennete cennet gibi bir dünyadan gidebilmek mümkün olsaydı bizzat Resûlullah aleyhisselatu vesselam giderdi. Musa aleyhisselam dünyadan ah u vah ederek ayrıldı, Yahudiler'in cesedini bile rahat bırakmayacaklarını bildiğinden, Rabbine yakarıp naaşını Kudüs'e taşımasını niyaz etti. Cennete, cehennem gibi bir dünyadan gidilecektir. Tabii ki Allah'tan bela isteyip dünyada ateşinin bol olmasını beklemek akıl kârı değildir, Allah'tan dünya için istenecek olan huzurdur, afiyettir, berekettir. Ama biliriz ki cennete gitmenin yolu cehennem gibi bir dünyada yaşamaktır.

Gelin görün ki âlemlere rahmet olarak gönderilmiş bir peygamberin bu dünyada üç gün huzur içinde yaşamadığını bildiğimiz hâlde ümmeti olarak otuz yıllık huzur dileklerimiz oluyor Rabbimizden. "Emekliliğe kadar" otuz yıl, "emeklilikten sonra" da ölene kadar hastalık-bela-ölüm-evlat derdi olmayacak... her şey dümdüz olacak. Her şeyin zahmetsiz ve dümdüz olması ancak cennette mümkündür ve sadece faturasını dünyada ödeyenler için söz konusudur. Cennetin adayı olmuş beş

büyük insandan biri Nuh aleyhisselamdır ve bu huzuru temin edebilmek için dokuz yüz elli sene boyunca çile çekmiştir. Dokuz yüz elli sene kürek cezasına çarptırılmış gibi eziyet çekti dünyada. Ne büyük fatura ödedi ki Allah onu beş büyük kulundan biri olarak Kur'an'ında bize tanıtıyor.

Bir Müslüman için, yaratıldığı günden bu yana güneşin takviminde bir dakikalık gecikme ve aksamayı düşünmek nasıl mümkün değilse Allah'ın yeryüzündeki planının aksamaksızın yürümekte olduğuna imanı da öyle kuvvetlidir. Güneş bir an olsun tutulma yaşayabilirse de Allah'ın bu ümmete çizdiği plan ve krokide tutulma dahi yoktur. Ama Resûlullah'ın "gece karanlığı gibi fitnelere hazır olun" talimatından haberdar olunmazsa işte o zaman 'hoca' bilinen kimselerin dinini beş kuruluş menfaat için satmasına insan şaşırır ve yerinde kalakalır. Allah Teâlâ insanı, bedeli ödenmiş cennet için zindan gibi bir dünya ile imtihan edecektir diye bilinmezse, kişi sadece bir hocaya bağlanmış olduğu için meleklerin onu cennete koymakta yarıştığını hatta bazı meleklerin o ölmedi diye gözyaşı bile akıttığını sanacak kadar ileri gidebilir. Böyle masallarla vakit geçirdiği için dünya gerçeği karşısına çıktığında yaşayacağı his kahırdan başka bir şey değildir.

Burada söz konusu ettiğimiz bakış açısının Resûlullah aleyhisselam Efendimiz'in kendi aklından çıkardığı bir görüş olmadığını bilmemiz gerektiği de bir anekdot olarak kaydedilmelidir. Yani Efendimiz aleyhisselam kendi 'sosyolojik analizlerini' aktarır görüşler ileri sürmüş değildir; buna yetkisi yoktur. Bizler gibi zihnini ifsat adip felsefe okumamıştır, Amerika-Batı görmemiş, eline gazete-internet almamıştır. Söyleyeceklerini Allah söyletmiş, o da söylemiştir. "Gece karanlığı gibi günlere hazır olun" buyurduğunda bir şey bilerek söylemiş, o bildiği de Allah tarafından bildirilmiştir.

Buharî'de 7068 numara ile kaydedilen hadis-i şerif, Enes bin Malik'in zor durumdaki Müslümanlar'a Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemden duyduğunu söyleyerek naklettiği önemli bir haberdir: "Sabredin. Gelen her yıl, geçmiş yılı aratacaktır. Kıyamet kopana kadar bu böyle olacaktır."

Bu hadis elimizde dururken hiç kimse kalkıp da önümüzdeki bir yılın şimdikinden daha iyi olacağını iddia edemez. Kıyamete kadar, bu yıl, sonraki yıldan daha iyidir. Ama önümüzdeki yıl, bu yılından çok daha takvalı müminler yetişebilir mi? Olabilir. Zaman olarak her yıl kıyamete doğru yaklaşıyor olmamız kesindir; kıyametin gelmesi, iyilerin elekten elenip ortada sadece kötülerin kalması demektir. Kıyamete doğru kötülüğe gidilmesi zaten kıyametin gereğidir; iyiye doğru gidilse kıyamet kopmazdı. Fertler olarak adeta Ebu Bekir radiyallahu anhın ikizi denecek kalitede ve takva seviyesinde örneklerle veya cennet yuvası gibi kurulmuş ailelere rastlamak zamanımızda da bugünden sonra da mümkündür. Fakat insanlık kitle olarak bu şansı kaybetmiştir.

Resûlullah aleyhisselamın mübarek torununu şehit eden gaddar sülaleden, otuz senenin ardından Ömer bin Abdülaziz gibi bir insan çıkabilmiştir. Bu ümmetin en büyük ikinci adamından sonraki üçüncü kişi olarak gösterilen bir insan. Ümmet-i Muhammed'i iki yıl boyunca adeta Ömer radiyallahu anhın yıllarına taşımıştır. Fertler olarak karanlık dönem söz konusu değildir; Allah, teheccüde kalkan kuluydur. İnsan hanımıyla birleşip kâinatın en değerli yuvasını kurabilir. Ama aileyi dünyada bütün olarak o hâle getirmek artık mümkün değildir. Çünkü süreç bitmiştir. Kış başladığında artık bahçede domates yetişmez. Bu dönem, ümmet-i Muhammed'den kimselerin kulluk olarak sera ürünleri yetiştirmeyi bilip bilmediğinin dönemidir. Dışarıda domates yetiştirme imkânı bitmiştir.

Ömer bin Abdülaziz bir sera ürünüdür. Abdülkadir-i Geylanî, Abbasî saraylarına baka baka serada yetişmiştir. Nevevî de Şam'da sera mahsulüdür.

Ümmetimiz bu mantığa sahip olabilirse en zalim devirde bile yetişmenin imkânını bulabilir, kıyamet günü Ömer bin Hattab ile kol kola dirilme talihini yakalayabilir. **Ortada karamsarlığı mucip bir şey yoktur ama dikkati gerektiren çok şey vardır. Eğer genel manzaraya bakıp cenazede bağırان kimseler gibi ağlarsak bu bir iş yapmış olmak değildir. Kışın şiddetine bakıp da serayı ciddiye alırsak mis gibi bir bahçe sahibi oluruz. Müslümanlık böyledir.**

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemden öğrendiğimiz bazı prensipleri maddeler hâlinde zikrederek bu dönemde alınacak tedbirlere dair hazırlık yapabiliriz:

1- Müslümanlığı, cenneti, aile huzuru ve ibadeti açısından umutsuzluğa düşen mümin değildir. Rabbimiz Yusuf suresinin 87. ayetinde, “Allah’tan umudunu kesen kâfirdir” buyuruyor. Hatta kırk kişinin katili olmuş oğlunun bir daha düzelmeyeceğini düşünen baba bile bu kanunun altında kalır. Kalpler Allah’ın elindedir ve umutsuzluğu düşünmek, ‘Allah yapamaz’ manasına gelir. “Allah’ın yaratmasından umut kesenler kâfirlerden başkası değildir.”

2- Resûlullah aleyhissalam bize açıkça şunu söylemiştir: Sabreden kazanacak.

İmtihanımızın adı namaz, oruç, çocuk eğitimi, İslam devleti kurmak, hilafet ilan etmek vs. olmaktan ziyade sabırdır: “Dikkat edin, önünüzde çileli günler var. O gün sabretmek avucunun içinde ateş tutmak kadar zor olacak. Ama sabredenler kazanacak.” (Ebu Davud, 4341)

Çocuğuna, siyasî manevralara, tavır koyan-kimlik değiştiren dostlarına, dün dini anlattığı hâlde bugün sulandırılmış dinin propagandasını yapanlara, ekonomik krizlere, hastalıklara ve dertlere karşı hazır olduğun gün sen kazandın demektir. Böyle biri o gün Ömer bin Abdülaziz olmuş demektir. Sabır yalnızca hastanede çile çekerken bekleyebilmek de değildir. **Dokuz yüz elli sene sonra geminin karaya oturduğu günü beklemeye sabır denir. Kur’an hikâye kitabı değildir. Bir anne-baba, dokuz yüz elli sene beklemeye hazır olmalıdır. “Benim o kadar ömrüm yok” da bir itiraz değildir. Sana ne? Senin potansiyelin o kadar olacaktır. Çocuğundan şikâyet ederken “on senedir namaza başlatamadım!” diyen, edebi kıt bir Müslüman’dır. Nuh aleyhissalam dokuz yüz elli sene uğraşmış ve sonunda oğlunun namaz kıldığını görememiştir. On sene nere, dokuz yüz elli sene nere?**

3- Peygamber aleyhissalam kanun koyuyor: “Herkes arkadaşının dini kadardır. Kiminle arkadaşlık ettiğinize dikkat edin.” (Ebu Davud, 4833; Tirmizî, 2378)

Bir insan, telefonunda en son görüştüğü yüz kişinin ortalamasıdır. Herkes bugün değilse yarın arkadaşının rengine boyanacaktır. Bulaşıcı hastalığı bulunan biriyle oturup kalkmadığı gibi, dinini sulandırmış biriyle oturup kalkmamak da kuraldır. Böylesiyle ticaret yapmamak da lazımdır. İnsan Allah’la bir aradayken, Allah ile sorunu olan biri orada olmamalıdır.

4- Ömer radiyallahu anh, Resûlullah aleyhissalamın dinin her konusu hakkında açıklama yaparak dünyadan ayrılmasıyla ilgili olarak, “gece ile gündüz arasında bir fark kalmadı” demiştir. Bunu da dikkate alarak şu hadis-i şerife dikkat kesilelim:

“Benden sonra büyük tartışmalar göreceksiniz. Dinin içinde ihtilaflar göreceksiniz. Birbirini kıran Müslümanlar göreceksiniz. Size tavsiyem, benim ve raşit halifelerimin yolundan devam etmenizdir.”

Demek ki “ne bu yahu, hocalar birbiriyle savaşıyor!” deyip dertlenmek ve etrafına dert yanmak boş bir lakırdıdır. Efendimiz aleyhissalam, görüldüğü üzere hocaların birbirini kıracağını haber vermektedir, şu an yaşanmakta olanlar gizli şeyler değildir. Böyle manzaralarla karşılaşan Müslüman, ‘fabrika ayarlarına’ dönerek, kendisini tartışmaların içinde bırakan vakıflardan, cemaatlerden, kişilerden uzaklaşmalıdır. Bu ümmetin fabrika ayarı olan ashab-ı kirama yapışmalı, bir bütün olarak onları örnek almalıdır.

5- Bütün gücünle fitneden, kavgadan, huzursuzluktan uzak duracaksın. Buharî’nin 3601. hadisinde şöyle buyrulmaktadır: “Benim ümmetim fitneler-kargaşalar görecektir. O günlerde oturan, yürüyenden daha hayırlıdır. Yürüyen, koşandan daha hayırlıdır. Koşan, sıçrayıp gidenden daha hayırlıdır.”

Ve ardından, başını belaya sokmaması için mümine bir de ikaz geliyor: “Fitneyi arar bulursanız size yapışır.”

Bu ikaz nerede lazımdır? Mesela bir hocaya gidip kışkırtıcı sorular sormak, “filanca Müslüman mıdır?” demek bu ikazın hedefindedir. Bu bela aramaktır. Bela arayan tip olmamalıdır. Mümkünse daha çok oturmalı, kulak tıkamalıdır. Ümmetimizin sorunsuz alanları herkese yeter de atar.

6- Sahabe-i kiram, Resûlullah’a kurtuluşun nasıl mümkün olacağını sorduklarında şu cevabı almışlardır: “Diline hâkim ol.” (Tirmizî, 2406)

Çok konuşma! Bunu “tweet atma!” diye de anlamak gayet mümkündür. Zaten herkesin dili tweet oldu artık, tweet kesilirse dil de kesilmiş olacaktır. Efendimiz aleyhisselam, belasını aramayan müminlere evine kapanıp günahlarına tövbe ve istiğfar ile meşgul olmayı tavsiye etmektedir.

7- Veda Hutbesi’ndeki son cümlelerden biri: Müslüman’ın Müslüman’a kanı, malı ve şerefi haramdır. Müslüman’ın kanını dökmekten uzak durulduğu, hırsız olmaktan sakınıldığı gibi şerefine leke sürmekten de kaçınılmalıdır.

8- Gün ibadet günüdür: “Her şeyin birbirine karıştığı gün ibadet etmek, sağlığında bana hicret etmek gibidir.”

Müslüman olup Yemen’den ta Medine’ye gelen birini nasıl ki Allah Teâlâ, Kur’an’ında anarak karşıladyısa bugün de kimsenin camiye devam etmediği zamanlarda namaz için camiye gitmek, tespih çekmeyi herkesin tarikatların işi sandığı zamanlarda tespih ile meşgul olmak, Kur’an okumayı iş hâline getirmek tıpkı Resûlullah’ın yanına hicret etmek gibidir.

Bugünün Aspirin’i ibadet etmek, ibadeti çoğaltmaktır. Çünkü camilere gitmek hicret etmek kadar zor hâle gelmiştir.

Bu kuralların ışığından şunu anlamaktayız ki bugün herhangi bir genç kardeşimiz, ibadeti-zikri-haramlardan kaçışı-cihat anlayışıyla hepimizin ayağına kapanacağı kadar mübarek bir genç olabilir. Bunun olamayacağını, ‘o dönemin geçtiğini’ söyleyen de Allah’ın rahmetinden umut kesmiş, küfrün bataklığına yaklaşmış bir dil taşımaktadır. Allah’ın kapısını kapatmak hainliktir, kimse o kapıyı kapatamaz.

Üniversitenin bataklığı içinde, put dolu Kâbe’nin etrafından Resûlullah’a iman eden Üsame radiyallahu anh gibi iman etmek mümkündür. İslam budur zaten. Kıyamet fitnessine rağmen meyvesini veren dindir İslam. Bizim ümmetimizin karakteri böyledir. Musa aleyhisselam, ümmetine mucize göstermek için Tur-i Sina’ya çıkıp geri geldiği hâlde onun gözüne baka baka buzağıya tapınan İsrailoğulları ile uğraşmıştı. Ama bizim ümmetimiz, Resûlullah’ın yaşadığı zamandan yüzlerce sene sonra gelip onun yüzünü hiç görmediği hâlde peygamberini bağrına basan genç kızlar, delikanlılarla doludur.

Peygamber’imiz aleyhisselatu vesselama bu sahne bin dört yüz sene öncesinden bildirildiği için de böylelerini “kardeşlerim benim” diye bağrına basmıştır. Böyle dediğini duyan ashabi merak ve hayret içinde, “biz senin kardeşlerin değil miyiz?” diye sorduğu zaman da “siz benim arkadaşlarımsınız” buyurmuştur, “benim kardeşlerim, beni görmediği hâlde görmek için can atan müminlerimdir.”

Matem tutmaya ihtiyacımız yoktur. Buharî’nin 3641. hadisinde buyrulduğu üzere, ümmetin içinde cihadı ayakta tutmaya çalışıp protestolardan etkilenmeyen mücahit bir neslin kıyamete kadar var olacağı kesindir. Onlar sancağı Allah’a teslim edecekler, kıyamet de bundan sonra kopacaktır.

Öyleyse bu devirde hiçbir mümin, tek bir çocuk da olsa doğurup yetiştirmeyi asla basit görmemelidir. Bir kere olsun ‘Allâhuekber’, ‘sübhânallâh’, ‘lâ ilâhe illallâh’ denmesini basit görmek kıyamet günü felakete sebep olabilir. **Hiç kimse, herkesin internetle ve eğlenceyle meşgul olduğu bir zamanda oturup bir sayfa bile olsa Kur’an-ı Kerim okumayı basit görmemelidir. Ola ki gök kapılarının açılmasına vesile olan tam da o bir sayfalık okuyuştur.** Belki hepimiz Yemen’de, Nijer’de, Anadolu’da

veya başka bir yerde okunan bir sayfa Kur'an'ın vesile olduğu rahmet ile ayakta duruyoruzdur. Bu sebeptendir ki iki rekât namaz kılmayı basit görmemek lazımdır. Bir liradan ne çıkar dememek gerekir, bir lira bir liradır. Tebessüm sadakadır. Bir mümine güzel söz söyleyip gülümsemek basit iş değildir, imanın kendisidir. Peygamber aleyhisselam müminlerin imanını birbirlerini sevmeye, birbirlerini sevmelerini de selamlaşmalarına bağlamıştır. Öyleyse bir kardeşine selam vermek aslında kendi imanını ayakta tutmaktır.

Bu dönem, fırsatların yoğun olduğu bir dönemdir. Her dakika ve pozisyon cennet demektir. Yeter ki insan, kâfirlerle bir arada olmayı ölüm gibi kabul etsin ve fitnelerden uzak durmaya gayretli olsun. Müslümanlar arasında şeytanın kışkırttığı tartışmalara mesafeyi korumak, yüzyıllar önce ölmüş birinin cennette olup olmadığının sorgulamalarıyla vakit tüketmemek de bu hassasiyet damarının parçalarından biridir.

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.